

Corina Șandor-Martin – manager de proiect
Email: [binesigreu\[at\]gmail.com](mailto:binesigreu[at]gmail.com)

„Să ne cunoaștem scriitorii contemporani”

Proiectul „Să ne cunoaștem scriitorii contemporani”, inițiat de Biblioteca Județeană „Petre Dulfu” Baia Mare, în mai 2009, a ajuns, joi 18 februarie 2010, la cea de-a III-a ediție.

Contemporan cu noi, **poetul George Vulturescu** a fost invitat de onoare și a avut un dialog agreabil și deschis cu liceenii sub forma unei, așa zise, conferințe de presă: **Daiana Coste, clasa a X D, Madalina Zete, clasa a X D** Colegiul Economic "N. Titulescu" Baia Mare; **Onea Adela XI E, Rednic Vlad XI E** Grup Scolar “C.D. Nenitescu”; **Ziman Lucian, clasa XI D, Ernszt Richard- X D**, Liceul Teoretic “Emil Racovita”; **Petz Anita-XC**, Liceul Teoretic “Nemeth Laszlo”; **Augustin Ioana – XI F, Burzo Raluca- XI F**, Colegiul National “Vasile Lucaciu”; **Balaj Diana XI D** Colegiul National “Mihai Eminescu”; **Olimpia Vlad XI G** Colegiul National “Gheorghe Șincai”.

Ca de fiecare dată, am organizat un concurs de creație literară cu tema: **„Dragostea și formele ei de comunicare: poezia, scrisoarea de dragoste, SMS-ul sau mess-ul și declarația în gen comic”**. Premiile au fost oferite de poetul George Vulturescu și Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Satu Mare.

Partenerii noștri în proiect au fost și de data aceasta: Colegiul Național Vasile Lucaciu, Colegiul Național Gheorghe Șincai, Colegiul Național Mihai Eminescu, Liceul Teoretic Emil Racoviță, Liceul de Artă, Colegiul Economic Nicolae Titulescu, Liceul Teoretic Nemeth Laszlo, Grup Școlar C.D. Nenitescu.

La concurs au participat **200 de elevi**. Numărul de lucrări pe secțiuni a fost: poezia - 87; scrisoarea de dragoste - 65; SMS-ul sau mess-ul - 32.; declarația în gen comic – 27.

Lucrările s-au predat sub anonim – ele având doar o parolă scrisă într-un colț pentru a putea asigura obiectivitate la jurizare. Parolele au fost foarte drăguțe, de la **serioase**: *fară petale, speranță, surâs încătușat, carpe diem, clipă, de ce, furtună de mai, negru alb, apus, melancolia trecutului, dimineți înșorite* la, **iubărețe și angelice**: *suflet devotat, inimă iubită, iubire veșnică, îngerash, îmbrățișare, muza*, la **haioase**: *bon-bon, șoricel de cameră, cățeluș, oboseală, ciupa capra, auzi mă!, fixativ*, la **culinare**: *mustar, ketchup, pufuletz roz, ananas, ciocolată aerată, murătură*.

PREMII

“Să ne cunoaştem scriitorii contemporani”

George Vulturescu - poet

ediția a III-a

Premiile sunt acordate de: **Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național a județului Satu Mare**

SECȚIUNI

POEZIA

Locul I – parola HAOS - Micu Radu Mihai cls XII H, C.N Gheorghe Sincai, prof Mariana Pop

La margini de timp

Te-am muscat cu privirea
De sprinceană dreaptă
Iar tu m-ai învelit
Cu o umbră de cer

În mână ta strângeai
Soaptele mele
Ce se spulberau
Topite de noaptea
Căzută peste noi
Măcinate în spuma de vise.

Rămâi la margini de timp
Iar eu voi veni
După tine...

Locul II – parola CRISTAL - Ancuța Cristina cls. XII H, C.N Gheorghe Sincai, prof Mariana Pop

Dansul privirilor

Când dragostea-și întinde
Aripi căzând spre cer,
Mă-mpiedic de o umbră
Și-n cale ei mă pierd.

E-același tărâm cu iluzii pierdute
Al ochilor ce-ncearcă să le uite.
Suspinele se scaldă în noroi
Înăbușind dorința stelelor ce mor.

Până ce ochii noștri se-ntâlnesc
Și flăcări în priviri ni se topesc,
Aceleași scânteii glaciale
Căzute peste noaptea poveștilor din zare.

Acum e pretutindeni aceeași amintire.
Cum poți doborî un zid cu o privire?
Și când credeam că totul între noi s-a stins,
Același zâmbet enigmatic m-a învins.

Locul III – parola GÎNDURI

*Ardelan Silvia Selina cls XI B, Colegiul Național Gheorghe Sincai,
prof Adriana Vlad*

Pentru iubire

Închide geamul!
Nu mai da voie tristeții să intre
Nu vezi că-ncearcă pe toți a ne prinde?!

Știi ce-i ciudat...?
Oare cum se face că totu-i mascat.
Mănânci măr, găsești sămânță, găsești viață.
Întâlnești un suflet, găsești fericire, ai speranță.

Inevitabil într-o zi
Bucuria dispare.
Retrăiesc amintiri, construiesc iluzii
...și doare.

Suntem naivi când iubim
Că uităm de noi ...și murim.
Sufăr din nou, nimeni nu mă-nțelege
Simt că aș vrea să scriu o lege
Pentru mine, pentru toți, pentru iubire.

MENTIUNE – parola WIRING - Ungur Corina – X B Colegiul Național Gheorghe Sincai, prof Adriana Vlad

Iubire în apus de soare

Și toate acele gânduri
Rostite frumos,

Atâtea clipe, nenumărate rânduri
Privindu-te curios,
Vor mai fi după ce vom pleca,
Din basmul fermecător?
Aceste sentimente se vor mai mișca
Plantate în pământ cutremurător?

Acele priviri vor mai alerga
În acel cros de admirare?
Acei ochi se vor mai plimba
Pe raza de iubire orbitoare?

Luna, soarele sau marea,
Visele umplute cu zâmbete de copii
Sentimentul, clipa sau privirea,
Spune-mi tu, toate acestea vor mai fi?

Scrisoarea - declaratie de dragoste

Locul I – COMPRIMĂM TIMPUL – Lupu Amalia – cls XI C, C. N. Mihai Eminescu, prof. Mirela Ardelean

Draga mea,

Te caut printre faldurile fade ale imensității și nu găsesc vibrația simetriei a ceea ce trebuia să reprezinți. Poate e nevoie de un nou eu ca să pot să te percep. Poate e nevoie de un nou eu ca să pot reconfigura principiul uitării de tine.

Te caut printre rafturile de vânt autumnal, acolo unde privirile reci se așează lângă savoarea cuvintelor coapte și semicoapte. Poate e nevoie să acopăr timpul cu o coală imaculată de indiferență. Poate e nevoie să acopăr spațiul cu un strat de imperceptibilitate.

Vino din infinitate și lasă-ți perfecțiunea printre corpusculi albi de lumină. Adu-mi din necuprins doar un fragment de reflexie glacială a definiției iubirii tale față de ceea ce vezi prin caleidoscopul pasivității, în mine. Te-am contemplat adesea. Resortul sentimentelor neexpuse mă făcea să pulsez sub incidența unghiului de imortalitate.

Gândul tău mă vânează pe aleile prăfuite de vânt cordial și mă topește cu emoție în cadrul mortalității. Când dispare te caut printre glasurile ce valsează prin ceață. Aștept un impuls care să mi te înfățișeze așa cum erai, așa cum ești. Ce sunt eu decât un punct... un punct ce clipește a viață o clipă și-apoi se stinge în genune. Poți oare să dai lumină îmbătătoare unui vârf de praf în continuă mișcare?

Vreau să rătăcesc în lumina pe care o emani, să acoperi gaura din stratul de ozon al inimii mele. Am încercat să o acopăr cu bytes și megabytes, să opresc ploile acide ce mi absorbau farmecul de altădată. De aceea te caut... te caut printre filele îngălbenite, dispersate pe culmile imaginației mele.

Mă ajung din urmă, îmi aud pașii și sporovăiala incoloră cu care mă conving să mă aștept undeva mai înainte. Mă aștept. Să mă grăbesc tare? Să mă grăbesc încet? Te aștept la intersecția idealurilor tale, în obscuritatea umbrelor până mă voi ajunge din urmă. Răspunsuri clasice la fenomene catastrofale obișnuite se cuibăresc toate în metrouri și pe străzile ciobite, în drum spre aceeași zi de ieri cu nume azi. Vino!

Cu dragoste,
Plictis Urban Diurn

Locul II – INGER PUR – Juhas Bianca – XI C - C. N. Mihai Eminescu,
prof. Mirela Ardelean

Pentru TINE,

...dimineata tarzie si calda de iunie cu miros de leandru dulceag si respiratia ta umeda si delicioasa invalunindu-mi suvitele blonde rasfirate pe perna atat de alba ...am deschis ochii si m-am pierdut in calmul ochilor tai de culoarea caramelului lichid... si ne-am unit sufletele doar sorbindu-ne din priviri pentru zeci de minute...totul alerga grabit in jurul nostru, dar NOI eram captivi in clipa fericirii...puteam sa ratacesc in privirea ta pentru totdeauna...imi amintesc cum mi-ai rostit cu buzele tale catifelate ca sunt cea mai frumoasa fiinta...asa, pierduta printre asternuturi ca un inger pur, cu pielea alba imbibata de mirosul tau, cu parul incalzit printre degetele tale si cu zambetul suav al unei nopti nedormite...

...acum privesc aceasi ochi aramii si pentru prima data nu pot rosti niciun cuvânt...desi cand ma gandesc la tine, la NOI, amintirile imi inunda simtirile...dar ochii tai sunt reci si goi si ma pierd in nepasarea cu care ma privesc...acum sunt pustiita de siguranta si dragostea ce imi dadeau speranta si ma faceau sa lupt impotriva tuturor...eram doar tu si eu, doi copii ce se iubeau nebuneste si cucereau cerul inalt cu zambetele lor...acum iti pot descifra trasaturile perfecte si gura ta asteapta rece saruturile de pe banca din parc, sau acele saruturi puerile ascunse de privirile lumii...acum esti pustiu si sufletul tau imi inspira teama...

teama sa mai pot visa vreodata casuta noastra cu gradina de lalele, teama ca nu vei mai fi niciodata langa mine cand ma voi trezi, teama ca nu vom mai fi NOI, cei de odinioara... esti crud cand pasesti aproape de mine, desi intamplator, si imi ranesti sufletul cu acel "Buna" rostit atat de fad, de parca tot ce-a fost intre noi s-a pierdut odata cu apusul violet al soarelui...gasesc ascunsa adanc in privirea ta o licarire ce te tradeaza... stiu ca si tu iti amintesti prima data cand ne-am tinut de mana, cu palmele umede de emotii sau miscarea simpla si aproape fireasca a buzelor mele atunci cand iti spuneam sincer cat de mult te iubesc...iti simt parfumul si ma inebuneste fiorul ce mi-l provoaca prezenta ta atat de vaga...

...vreau sa intelegi de ce insemni atat de mult pentru mine, de ce insemni totul pentru mine...ai intrat in viata mea cand ma asteptam cel mai putin si ai dat sens intregii mele existente...

tu m-ai invatat cum e sa fii indragostit nebuneste, m-ai invatat sa iubesc si sa fiu iubita...tu, doar tu m-ai iubit asa fragila si neinsemnata cum eram si tu esti cel care m-ai ajutat sa renasc puternica si stralucitoare prin iubirea ce mi-o purtai...acum sunt

din nou pierduta printre atatea chipuri necunoscute care ma inspaimanta si mi-e frica sa pasesc in lume fara mana ta calda si protectoare, unita cu degetele mele infigurate... m-ai lasat singura, sa ratacesc fara noima in cautarea a ceva mai bun, de parca ar exista absolut mai presus decat tine, decat NOI.

Nu intelegi ca tot ceea ce vreau este sa fim din nou un suflet, sa fim doar NOI, AMANDOI?!

In asteptarea a ceea ce-a fost,
sufletul tau pereche...

**Locul III – CARPE DIEM – Roman Sonia Elena cls.XI H - C.N Gheorghe Sincai,
prof Mariana Pop**

Îngere cu aripi de cristal,

Câteodată, stau și mă gândesc... la viață... la noi... Mă gândesc cum ar fi fost dacă tu, nu te-ai fi născut. Sau dacă nu ne-am fi întâlnit în acea zi de iarnă. Sau dacă tu... Sau dacă noi...

Oare, aș mai fi văzut lumea atât de mare dar, totuși, mică-ncât încapă într-un grăunte de nisip? Oare, aș fi știut că zâmbetul unui copil aduce soarele, chiar și atunci când este furtună? Oare, aș fi știut că, acel mecanism, ce bate mereu, precum un ceas... – acel mecanism, numit inimă... nu am știut niciodată că poate fi întrebuițat și la altceva decât la pompat sânge... Oare, aș fi știut că poate cânta de fericire, și rosti cuvinte... cuvinte precum izvorul, line, pătrunzătoare; cuvinte, necunoscute de mine până atunci? Oare, norii mi-ar fi dat aripi, ca în nebunia mea, să te caut și... să te gădesc? Oare...

Oare, dacă eu nu mi-aș așterne sentimentele pe această hârtie; dacă eu nu le-aș schingiui și nu le-aș încorona cu spini; dacă nu le-aș dezveli până în măduva oaselor; dacă nu aș transforma orgoliul într-un chibrit și i-aș da foc; dacă nu aș da la o parte propria conștiință – precum aș da la o parte un vâl – atunci, ai ști?

Ai ști că Soarele strălucește de fiecare dată când îmi ieși în cale, și mă îmbie să dansez cu el? Dar eu... dansez doar cu tine printre corali și stele de mare. Ai ști că, de fiecare dată când te văd, în inima mea e mereu primăvară iar păsările îți închină triluri? Ai ști că, în ochii tăi căprui m-aș putea pierde ore, zile, ani în șir? Aș sta lângă tine, așezată, fără să scot un cuvânt, fără să perturb liniștea acelor diamante prețioase în care, eu, mă afund de fiecare dată când te întâlnesc.

Oare, dacă nu mi-aș fi încrustat în inimă două cuvinte obișnuite – doar două, ce se nasc când sunt rostite și mor când sunt uitate, ai ști? Oare, dacă nu le-aș fi purtat, scrijelite pe pancarde, în văzul lumii, ceas după ceas, zi după zi, ai ști? Ai ști că... te iubesc?

Dacă nu ți-aș fi zis, ai fi știut? Ai fi știut că totul este rece, palid și bolnav când ești departe? Ai fi știut că Luna este cea care mă-ncurajează în nopțile reci și seci ale singurătății mele, când văd totul în alb și negru? Ai fi știut că stelele formează în fiecare noapte chipul tău iar eu adorm, gândindu-mă la tine?

Cine ți-ar fi spus? Ți-ar fi șoptit vântul că te iubesc, în goana sa surdă și insensibilă? Te-ar fi călăuzit lupul pe poteci strâmte și alunecoase, spre locul din pădure

unde, din vise, din speranțe, din lacrimi și zâmbete, din amintiri, ți-am făcut statuie în inima mea? Cine ți-ar fi spus că, fără tine, lumea este o scenă imensă, iar eu – un simplu actor pierdut, fără replici, fără rol, doar... de decor?

Iar din acest amalgam de întrebări, ai reținut esențialul?

îndrăgostit,

Un suflet

Inima mea

SMS-ul sau mess-ul

Locul I – ÎNGERAȘUL MEU – Draghiș Andreea cls IX E, C.E Nicolae Titulescu
prof. Mariana Gligan

Dak ai fi...

Dak ai fi..o lacrima in ochii mei nu as plange niciodata d frica sa nu t pierd.

Dak as fi...

Dak as fi o stea, as sfarsi deasupra ta. Dak as fi o picatura d apa, ti-as uda buzele tale dulci... Dar nu sunt dekt o fiinta umana kre te iubeste enorm!

Locul II – ÎNGERASH – Ardelean Claudia cls XI E, C.N. Vasile Lucaciu,
prof. Mihnea Emilia

Hai sa impartim lumea: marea tie si valurile mie, cerul tie si stelele mie, Soarele tie si lumina mie, dar mai bine...totul tie si tu mie!

Locul III – PĂTRAT PERFECT – Godja Ioana Alexandra cls XII H, C.N.Gheorghe Sincai, prof Mariana Pop

...ți-am spus cât ești de imperfect /:) ? atât de imperfect încât îmi curg mereu lacrimi, din cauza imperfecțiunii tale...lacrimi supărate☹...lacrimi nervoase x-(...lacrimi fericite:D...lacrimi calme☺...dar ți-am spus oare cât de imperfectă sunt :-s ? atât de imperfectă, încât iubesc că suntem doi imperfecti, care împreună fac ca perfectul să fie lipsit de sens :-*:">.

Declarație de dragoste în gen comic

Locul I – EUFORIE EXAGERATĂ – Pop Ioana cls IX D, C. E. Nicolae Titulescu
prof. Livia Buciuman

Regele meu, Fluturel,

Mai întâi trebuie să-ți mărturisesc ceva: sunt uluită chiar de la prima mea întâlnire cu tine, crezi? Știam eu că da!

Acum că te-am văzut a doua oară, trebuie să-ți mărturisesc cu cuvinte simple ca într-o carte de telefon că te iubesc. Te iubesc și a doua oară, dar te iubesc și a treia oară. Simt că între noi s-a format o codependență nemărginită, nemaivăzută.

... Și iubirea asta mă bagă-n ceață, o ceață densă și din nou, nemărginită din care voi putea ieși numai dacă tu faci un sacrificiu: te duci la bibliotecă și stai acolo până se ridică...ceața.

Apropo! Ceața se va ridica când va răsări și va sta acolo, sus pe cer, Soarele. Vezi să nu te plictisești, dacă totuși se întâmplă, ai răbdare și nu te mai agita atâta că faci valuri. Citește o carte, două, trei, câte vrei; dar să fie de filozofie și istorie.

E ceva sinistru, dar îmi place, chiar îmi place. Când nu ești lângă mine e ca și cum regele ar lipsi de pe tabla de șah; știi, doar tu ești regele meu, iar eu sunt regina ta...

Să știi că și eu fac sacrificii: scrisoarea asta o scriu cu mâna stângă, pentru că mâna dreaptă mi-am rupt-o când am căzut în ceața iubirii. Doare rău!

Scuză-mă, dar mă duc acum în grădină să-mi culeg frunza răbdării și să mi-o pun pe rană. Am cules un buchet frumos, cu drag ți l-aș face cadou, dar sunt egoistă de data asta. Mă scuzi?

Ți-aș compune o poezie, dar nu am inspirație... Păcat! Mai învăț, mă mai străduiesc. Îmi dai voie, nu?

Dacă tu nu o să primești de la mine nici un cadou, atunci aștept eu unul de la tine, și-l primesc cu drag. Să fie te rog un buchet frumos de flori minunate și cam deplasate: „flori-de-nu-mă-uita”, dar te rog să-l lași pe „nu” acasă. Dacă nu găsești albastru-deschis, aici la mine în grădină, lângă frunza răbdării am văzut o tufă, albastru-închis. Să-i fac gărduleț să nu o fure cineva?

Ar trebui să-mi mărtirisești și tu iubirea, dar te las, că ești timid, până la a treia întâlnire. Aaa, nu cu mama ta când te doare burta și te duce la spital, peste Săsar...cu mine!!! Încă o dată, te iubesc...cred...

Cu dragoste, A ta Fluturica.

**Locul II – NOR ALBASTRU – Ziman Lucian cls XI D, L. T. Emil Racoviță
prof. Raluca Giurgiulescu**

Draga mea,

Am decis să îți scriu deoarece îmi este foarte dor de tine. A trecut aproape o săptămână de când nu ai mai venit pe la mine. Acum, că nu mai ești aici, pot iarăși să merg la liceu. Adorm visând că sunt cu tine și, sincer, doar când dorm mă simt bine pentru că în rest sunt foarte trist. Te iubesc atât de mult încât simt că înnebunesc! Știu că am uitat să te plătesc dar te rog să mă ierți, vreau să înțelegi că m-am simțit atât de bine cu tine, încât timpul parcă zbura și nu exista ziua de mâine. Acum te-am pierdut, încerc să te regăsesc, dar ei nu mai vor să mi te aducă în casă. Am aflat unde ți-e sediul și le-am trimis zeci de scrisori celor de care depinzi, încercând să le explic cât de mult te iubesc și că nu mai pot fără tine. Dar ei nu m-au înțeles și au spus că sunt codependent de tine și că pentru mine asta nu e bine. În ultima scrisoare le-am spus că mă sinucid și dacă nu mi te readuc în casă am să mă arunc în Săsar. Sper să te recuperez, pentru că altfel chiar o să sar. și e cam frig!

N-am să uit niciodată prima noastră întâlnire... Eu, ca niciodată, am mers la bibliotecă să împrumut o carte. Acolo, fatidic, m-am întâlnit cu un coleg care mi-a zis ca să mă duc cu el într-o secțiune, să îmi arate cum pot să mă îndrăgostesc instantaneu. La început am crezut că e nebun, dar când mi te-a arătat, am rămas uluit de cum te-ai prezentat. Primul nostru joc pe care l-am jucat împreună a fost jocul de șah. Țin minte apoi când te-am dus la mine acasă... a fost extraordinar, treceau zilele parcă trecea doar una, totul zbura pe lângă mine. Mi-am vândut multe din casă ca să îți cumpăr tot ceea ce doreai: laptop performant ca să ai viteză, să nu te mai blochezi sau să sacadezi pentru că nu îți stătea bine, îți făcea riduri pe ecran.

Totul era perfect! Asta până când mi-a spus dirigintele că mă lasă repetent dacă nu mă mai duc la liceu și atunci am hotărât să te iau cu mine. Mi-a fost foarte rău când am ieșit din casă, m-au durut foarte tare ochii deoarece necruțatorul soare a fost foarte puternic (poate pentru că nu ieșisem de foarte mult timp din casă, dar tu știi prea bine). Oricum, am petrecut clipe de neuitat împreună! Excursia din Franța a fost uimitoare, ce frumos stăteam amândoi închiși în cameră, uitându-ne la turnul Eiffel!

Te-am mai pierdut odată. Colegii mi-au spus că să mă duc noaptea cu ei, că știu un loc unde aș putea să te întâlnesc. Afară era o ceață groasă, pe stradă nu era nimeni. Mi s-a părut foarte sinistru și am crezut că visez. Când am ajuns la locul indicat, am văzut cu stupeoare că acolo erau foarte multe persoane și toți te foloseau. Am zis că așa ceva eu nu pot să fac pentru că eu aveam nevoie de intimitate, de liniște!

Te iubesc enorm de mult, dragostea mea este nemărginită și dacă te recuplează îți promit că am să te plătesc la timp, nu cumva să te mai taie. Aștept ziua în care tu, Internetule, vei intra din nou în casa mea, aducându-mi un nou un Soare!

Pe veci al tău nevindecăt internaut!

**Locul III – FULG ALBASTRU – Micle Diana, cls XI C , C. N. Mihai Eminescu
prof. Mirela Ardelean**

Draga mea iubita , Marie,

Ma simnt ca un idiot, dar tin sa zic ca: tu femeie m-ai tampit, am ramas si uluit la blonzimea ta acuta , ce pare sa nu se duca. Corpul tau ca o vioara ma baga de tot in boala.

Stau ca un magar in soare si ma bate in felinare, si imi vine un gand tampit, haide ma peste Sasar , ne vedem la Biblioteca sa mai admiram o carte , se ne mai jucam un sah. Vai dar m-ai bagat in ceata, si ma simnt nemarginit , ca un manelar tampit , ce il canta tot pe Guta , si-i admira a lui caruta. Vai lesin , au ce durere, gandu imi e doar la tine , muiere , parca as bea o bere ca sa ma mai racoresc , ca doar la tine ma gandesc. A dracu de maimuta , ca nici pe mess nu mai raspunzi , de cand te-ai vopsit cu dungii , si ai aere de diva ca o pitzi de ti-ai speriat si bunicii cand te-au vazut iesind din casa.

Simnt ca ma duc cu pluta, daca nu imi vad maimuta. Mi s-a facut un dor dubios de al tau par, asea mai jegmanos. Ioi tu pisy am innebunit de la atata vrajeala cata bag aici. Cred ca o sa sui in Dacie si pornesc sa te zaresc, sa iti mai pun tu Marie la ureche-o papadie, sa ne uitam la stele, tu sa te vezi prin ele. Uite cum ma pui Marie, sa-ti compun

o poezie,
cum iti scriu eu tot ce simt... bine hai cred ca te mint. Dar n-as putea sa te aburesc... ca...
eu inca te iubesc ...stiu ca poate ma prostesc, de doru tau inebunesc. Stau in pat si
lenevesc, scrisorile le citesc, dar numai pe ale mele ca tu n-ai raspuns la ele. Esti mereu
o alinare , atunci cand inima ma doare. Nu as putea sa sterg vreodata, ca tu esti acu o
pata, ai ramas de neuitat...tare-mi vine sa te bat. Noptile nu pot dormi, gandu tot la tine
mi. Cred ca tu iti bati joc de mine... las' ca pun mana pa tine. Gandul tau ma urmareste,
privirea ta ma pandeste, ma simt victima la vanatoare, doar ca nus' trofeul cel mare. Ce
mod viclean de a face...sa ma faci sa nu am pace. Niciodata n-am crezut, sa tot fiu asa
tampit , sa ma indragostesc lulea, de tine Maria mea, ca ce insemni tu pentru mine,
Marie nu pot descrie, de mi-ai cere numai mie, as fura o herghelie. Hai Marie stii tu cui,
i-am mai gatit eu pui ? Doar tie prin exceptie, ca esti fata cu o pretentie. Visez cum in
brate eu te tin, si tu te zbati ca toanta. De nu ma vrei in viata ta, sa stii ca plec la alta.
Astept Marie sa ne vedem, sa ne plimbam impreuna, cu tine langa mine, sa te tin de
mana. Crede-ma pe cuvant Marie ca numa in vise eu traiesc si imi e ciuda dimineata,
cand tre' sa ma trezesc, esti inconstienta fata, nu cred ca gandesti vreodata.
Tu esti ce-mi lipsea, Marie. Tu ma facusi complet, ca scrisoare care, insoteste un colet.
Eu am scris ce am simtit sper sa iti lase de gandit.
Pa. Am plecat la pescuit!

Cu drag, Pysti, unghuru de la 2.